

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 84 (1876).

ЧЕТВЕР, 11 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

12 липня 1974 року
VI з'їзд РКСМ
ухвалив присвоїти
комсомолу ім'я
В. І. ЛЕНІНА

ПРИЗ ГІТАЛОВА ВИБОРОЛИ ОЛЕКСАНДРІЙЦІ

На заклик ЦК КПРС — ознаменувати четвертий рік п'ятиріччя новими успіхами у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС — члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району, яку очолює делегат XVII з'їзду ВЛКСМ В. Галушка, відповіли натхненною працею. Викликавши на змагання комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, олександрійці у відкритому листі, надрукованому в газеті «Молодий комунар», закликали молодих механізаторів Кіровоградщини не

шкодували ні сил, ні вміння для того, щоб нинішнього року була буйною і дорідною.

У бригаді знають: земля щедра, коли до неї прикласти руки. Тож, щоб дотримати слова, комсомольці і молодь колективу разом із комуністами не впинно працювали над тим, щоб впроваджувати передові агрозаходи, високопродуктивно використовувати техніку.

Цю бригаду у першому півріччі визнано переможцем у соцзмаганні серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад Кіровоградщини. Олександрійці, як і у першому півріччі минулого року, стали володарями встановленого обкомом комсомолу призу двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Ю. СТОРЧАК.

„ВІРНІСТЮ ПРИСЯГАЄМО...“

В республіканському піонерському таборі ЦК ЛКСМУ «Молода гвардія» протягом чотирьох днів проходив VII Республіканський піонерський зліт, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу і Всесоюзний піонерський організації імені В. І. Леніна.

Ного учасники прийняли звернення до всіх піонерів України. «Ми запевняємо Ленінський комсомол, що паказ XVII з'їзду ВЛКСМ, — говориться в ньому, — піонери України виконують з честю, внесуть свій гідний вклад у дев'яту п'ятирічку».

У святі червоногелетучих взяли участь перший секретар Одеського обкому партії П. П. Козир, міністр освіти республіки О. М. Маринич, перший секретар ЦК ЛКСМУ А. М. Гіренко, представники громадськості міста-героя.

(РАТАУ).

На «Постамент шани» газети «Молодий комунар» заносимо переможців у соціалістичному змаганні на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна:

Олександрійську міську (перший секретар міському комсомолу О. Скічко) та Новоукраїнську районну комсомольську організації (перший секретар РК ЛКСМ України М. Суворова), які за підсумками роботи у першому півріччі відзначені перехідними Червоними прапорами ЦК ВЛКСМ «За успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС».

Комсомольсько-молодіжні колективи:

Перше місце:

— комсомольсько-молодіжна бригада зварювальників механоскладального цеху № 1 заводу «Черна зірка» (бригадир В. Недопас);
— комсомольсько-молодіжна бригада мулярів будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградзбуд» (бригадир О. Бабич);

ПОСТАМЕНТ ШАНИ «МК»

— комсомольсько-молодіжний екіпаж водіїв автотранспорту № 10021 міста Кіровограда (бригадир В. Горобець);
— комсомольсько-молодіжний колектив теплової № 8 ПТО «Олександріявтанжтранс» м. Олександрії (бригадир Г. Іванченко);
— комсомольсько-молодіжна бригада колгоспу імені Калініна Олександрійського району (бригадир В. Галушка);
— комсомольсько-молодіжна ферма колгоспу «Перше травня» Маловисківського району (групкомсорт К. Маслова);
— комсомольсько-молодіжний колектив імені 50-річчя ВЛКСМ та імені XXII з'їзду ЛКСМ України продавців магазину «Дитячий світ» міста Світловодська (групкомсорт Н. Пацула).

НА прапорі нашої комсомольської організації—орден Трудового Червоного Прапора. Нагорода — честь, але вона багато до чого і зобов'язує. Комсомольці і молодь району непогано трудилися у першому півріччі. Хлібороби в стислі строки посіяли зернові і технічні культури, якісно обробляють посіви, більшість комсомольсько-молодіжних колективів, що працюють у тваринництві, достроково рапортували про виконання піврічних завдань.

На комсомольських зборах, що відбулися напередодні 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна, були підбиті підсумки соціалістичного змагання, накреслені шляхи боротьби за збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів. Нові трудові дарунки готують комсомольці і молодь району до дня Всесоюзного комсомольського суботника.

Б така традиція

який оголошено днем найвищої продуктивності праці.

Понад шість тисяч юнаків і дівчат вийдуть на свої робочі місця. Близько трьох тисяч молодих трудівників працюватимуть на тваринницьких фермах, на полях. Заготовляти корми, готувати зерносквища, токи до живих сільським трудівникам допоможуть учні шкіл, службовці.

У рахунок будівництва БМ комсомольці району перекажуть 2700 карбованців.

Традиції Ленінського комсомолу — в наших ділах, в наших помислах.

А. ДАВИДОВ,
другий секретар Новоукраїнського РК ЛКСМ України.

СЮДИ, ДО КОЛГОСПНОГО ПОЛЯ СТЕЖИНА Й ПРИВЕЛА ЙЕ В ШКІЛЬНІ РОКИ ГАЛИНА ГРЕЧАНЮК. ТЕПЕР НЕ МІСЦІТЬ СВОГО ЖИТТЯ БЕЗ СТЕПУ, СТАЛА ЛАНКОВОЮ, ВИРОЩУЄ ЦУКРОВІ БУРЯКИ. І СЕРЕД КОМСОМОЛЬСЬКИХ АКТИВІСТІВ КОЛГОСПУ «УКРАЇНА» ГАЛ-ВОРОНСЬКОГО РАЙОНУ ВОКА ТЕЖ ПЕРША. А НИНІШНІЙ РІК ДЛЯ НЕЇ ОСОБЛИВИЙ — ГАЛИНА БУЛА ДЕЛЕГАТОМ XVII З'ЇЗДУ ВЛКСМ, ДЕ З ВЕЛИКИМ ХВИЛЮВАННЯМ СЛУХАЛА ВИСТУП ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ТОВАРИША Д. І. БРЕЖНЕВА. НАСТАНОВИ КОМСОМОЛІ РІДНОЇ ПАРТІЇ.

Фото В. КОВПАКА.

ДЕНЬ, коли ти став членом Спілки — незабутній. І відвіди пам'ятний він, якщо ця подія збігається із видатною датою в житті країни, комсомолу. Пам'ятаю радісні обличчя юнаків і дівчат, котрим вручалися комсомольські квитки у дні роботи XXIV з'їзду партії, XVII з'їзду ВЛКСМ...

А мені випало стати комсомольцем у 1924 році, році присвоєння Комуністичній Спілці Молоді імені великого Леніна. Тоді, в суворі дні січня, не стало найдорожчої нам людини. Та прапор, піднятий Іллічем, ще яскравіше засяяв кумачем, і вірні йому трудящі Країни Рад йшли в райкоми партії і комсомолу з проханням прийняти їх у лади ленінців. Березень 1920-го. Тридцять п'ятих сердець об'єдналися у комсомольську організацію нашої місцевості. Тоді ж обрано і райком. Комсомольці йшли в перші ряди становлення організації очолювані Маслов, Покровський, Володарський, Горенко, Вовк. Невпинно поповнювалися комсомольська сім'я. Все гучніше ставало чути про її справи. І перший дозвіл, на який ми піддалися, був — «Всі на фронт проти Врангеля!». Тільки Мухіна, Чертов, Осадний... Вони були попереду молоді, яка пішла добровільними у загони громадянської.

Заспів наш-червоний

● НЕВМИРУЩА ЕСТАФЕТА КОМСОМОЛІ

1920—21 роки загрожала контрреволюція. Банди Гютюніна, Махла, Зеленого, Григор'єва разом з куркульською, на обрізах гонитів і закривавлених кинжальних смертей в загрозові за мирною працею степи. Дан захист міста і для боротьби з бандитами було створено постійний озброєний загін. Разом з комуністами до нього увійшли комсомольці. У ті роки доводилося виходити на двобій не лише з бандитами. Голод і безпритульність, що дисталися нам від контрреволюції і інтервентів, вимагали вжити легальних заходів по налагодженню мирної відбудови. Комсомольці Бобриня доклали багато зусиль, щоб домогтися годуючим. З ініціативи спілки було відкрито два дитячих будинки. Звіто під контроль виконання договірних обов'язків куркулів по відношенню до наймитів.

І вже в ці роки комсомольці відкривають клуб, в якому організують дискусії, читають лекції, проводять бесіди з трудящими міста. Широко виноситься виступ Володимира Ілліча Леніна на III Всеросійському з'їзді РКСМ. 1924—29 роки. Комсомольські естафети створено в усіх селах району. Активна участь у

колективізації сільського господарства, створення сільських клубів, хат-читальні, ліквідація неписьменності — на всіх ділянках були мої побратими по Спілці.

А після великих успіхів у мирному будівництві — знову полум'я на Радянській землі. Фашисти надірнулися в наш дім. На захист Вітчизни разом із старшими товаришами йдуть члени ВЛКСМ. П'ять з них, вихованці Бобринської комсомольської організації, — Іванченко, Індік, Порік, Осадний, Календік — присвоєно високе звання Героїв Радянського Союзу. А ті, що залишилися на тимчасово окупованій території, йшли в підпілля, ставали в ряди народних месників. Вісімнадцятирічний комсомолец Сергій Рибак очолює підпільну групу. Одного разу він пробирався в контур, знищив фашистські плакати, списи молоді, яку збиралися загнати на каторжні роботи в Німеччину, фінансово-господарські документи. Комсомолец Леніна Горік дістав для партизан необхідні документи. Обом йшли на смерть з гордо піднятою головою...

...Я уважно слідував за роботою XVII з'їзду ВЛКСМ. Глибоко запали в пам'ять слова, сказані на ньому Генеральним секретарем ЦК КПРС Леонідом Іллічем Брежнєвим:

«Ми часто говоримо: наша молодь іде дорогою батьків. І це правильно, товариші! Впевнено йдучи по цій дорозі, молодь продовжує шлях, початий

Великим Жовтнем, збагачує досвід попередніх поколінь новим досвідом». Дивлюсь на них, комсомольців 70-х. У колгоспах і радгоспах нашого району працюють 23 комсомольсько-молодіжні колективи, 12 механізованих ланок по вирощуванню високих врожаїв сільсько-господарських культур. Молодь трудиться під девізом «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!». Правовласниками змагання — трактористи з колгоспу імені Кірова Володимир Титаренко, Михайло Васильєв, колектив автогаража колгоспу імені Шевченка, доярка радгоспу імені Розі Люксембург Надія Фесенко, токарь райоб'єднання «Сільгосптехніка» Олександр Шабатін... Та хіба ж усіх перелічити! А за ними йде вся комсомолія району.

Працювати з вогником, вчитися на «відмінно», а як відпочивати, то щоб ає село і змістовно — так живуть ті, хто прийняв естафету від своїх батьків. І, зустрічаючись з ними, ніби сам молодіш, бо дорога у нас одна — з покоління в покоління, — прямий шлях до майбутнього, до якого радянські люди несуть прапор великого Леніна.

Т. КУХТІН,
комсомолец з 1924 року, член районної ради ветеранів комсомолу Бобринського району.

КЛИКАТИ ДО ЙОГО ІДЕАЛІВ

...Ленін! Вперше я почула це ім'я від свого дідуся, коли була зовсім маленькою. Погрозі про Леніна, про буремні роки революції, про мужніх людей, які завоювали нове життя — яскраві спогади дитинства. Від того часу в пам'яті моїй і серці поряд з найдорожчими іменами — просте й дороге Іллічеве ім'я.

В пам'яті ще одна зустріч з вождем. Засніжена Красна площа, людський потік до Мавзолею. Йдуть люди, різні люди. Йдуть з усієї країни, всього світу. Чим ближче до Мавзолею, тим стриманішими стають поведінка, серйознішими — обличчя. Чомусь подумалося:

звідси починається все — твоє Батькинщина, твоє життя, все найголовніше в ньому. І саме тут найближче, серцем, розумієш велику істину: весь народ наш проп'ятий єдиною волею і твердою рішучістю — по-ленінському жити, працювати і боротися, впливати в життя його ідеї і заповіті. І наше завдання, завдання майбутніх поколінь — ростити молоді гідною свого народу, тих великих звершень, які передбачив Іллічевий геній.

Вже рік я пошуку зв'язки Ленінського студентства. Це найвища нагорода в моєму житті. Розумію її, як стимул до дальшої боротьби за те, щоб якомога більше людей прониклись висотою ленінських ідеалів, щоб життя їх розвивалося за його заповідями.

В. КОСЯНЧУК,
студентка Кіровоградського педагогічного інституту, Ленінський студент.

КОЖНИЙ КРОК...

Клемент, Борис Безпальний, Володимир Шинкаренко, Валерій Глушенко і ще одиннадцять їхніх ровесників...

«Класова боротьба продовжується, і наше завдання підпорядкувати всі інтереси цій боротьбі».

З весни минулого року комсомольці перерахували у фонд солідарності з народами, що борються за мир, демократію і соціалізм, півтори тисячі карбованців.

Всі, як один, виходили на суботники, кошти від яких йшли для в'їзних дітей...

— Ми з тобою, народі Чілі, — сказав на мітингу солідарності староста Толя Чайко. — І віримо, що тебе не здолають чорні круки реакції...

— Знаєте, поділявся думкою Толя Чайко. — З особливим натхненням працюєш над замовленнями з братніх країн. Усвідомлюєш: чим краща продукція, тим міцніший потиск рук ровесників, що будують у своїх країнах нове життя.

«Бути членами Спілки молоді, значить вести справу так, щоб віддавати свою роботу, свої сили на загальну справу... Тільки в такій роботі перетворюється юнак або дівчина в справжнього комуніста».

Рівним почерком пишуться рядки: «Прошу прийняти мене до лав Комуністичної партії Радянського Союзу». Пишуть їх молоді робітники, що комсомольці, які вирішили поєднати своє життя з партією.

Кращих із кращих рекомендацій комітет комсомолу в члені КПРС, Анатолій Чайко, Анатолій Ямпольський, Ірина Міхельсон, Олександр Антонович, Лідія Голубніча. Цього року вони поповнили партійну організацію заводу.

Мужніють комсомольці. Приходить день, коли юнак чи дівчина відчувають, що здатні взяти на себе найвищу відповідальність. І тоді їм вручається партійний квиток. З портретом великого Леніна.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комуніста»
з Олександрії.

2 жовтня 1920 року на III Всеросійському з'їзді РКСМ Володимир Ілліч Ленін звернувся до делегатів з промовою. Вона увійшла в золоту скарбницю ленінської теоретичної спадщини під назвою «Завдання спілок молоді» і стала заповітом великого вождя — комсомолі і молоді Країни Рад.

Визначаючи як першочергове завдання — участь юнаків і дівчат у комуністичному будівництві, Ілліч говорив: «Тільки дивлячись на кожний крок свій з точки зору успіху цього будівництва, тільки питаючи себе, чи все ми зробили, щоб бути об'єднаними світовими трудящими, Комуністична спілка молоді зробить те, що вона зобов'язана своїх членів об'єднати в одну армію праці і викликати загальну перемогу до себе».

Відповідь на вождів заповіти юні 70-х пішли своїм життям і діяльністю. Комсомольська організація Олександрійського електромеханічного заводу — не лише порівняно невеликий загін із чималого комсомольського масу Радянського Союзу. Та як у країні відбивається в житті першочергове втілення заповітів Ілліча.

«Завдання полягає в тому, щоб учитися... Спілка молоді і вся молодь взагалі, яка хоче перейти до комунізму, повинна вчитися комунізму».

Десять років тому, коли тільки-но почав діяти Олександрійський електромеханічний, на ньому працювало всього три інженери. Сьогодні лише інженерів — комсомольців — 37. Деякі одержали сюди призначення після закінчення інститутів, більшість здобула освіту без відриву від виробництва. Цього року сімю дипломованих спеціалістів заводу поповнили Геннадій Шандін, Аркадій Островський, Олександр Чудников. А над темною дипломною вже записалися Георгій Мендиківський, Євген Гусєв...

А основи науки про комунізм юнаки і дівчата засвоюють на заняттях чотирьох гуртків комсомольської політосвіти, в теоретичному семінарі. Довідочені пропагандисти Л. К. Хліна, О. Ф. Клемак, В. М. Кобилецька ведуть їх шляхами пізнання, і знання, набуті молодими виробничниками, матеріалізуються у випуску навальної продукції. Там, група слухачів з комсомольсько-молодіжної бригади ремонтників штабелів, очолюваної Олександром Руденком, вже завершила виконання своїх виробничих завдань на п'ятиріччя...

«Спілка комуністичної молоді повинна бути ударною групою, яка в усій роботі подає свою допомогу, проявляє свою ініціативу, свій почин».

Секретар комітету комсомолу заводу Віктор Власенко відкриває одну з папок: — Наприкінці 60-х років від нашої організації вийшла ініціатива по проведенню оглядів роботи з раціоналізації. Тоді ми і не думали, що вона знайде відгук у більшості виробничих колективів області. Просто, вирішили допомогти заводів долати більшість

росту продуктивності праці. Думка молодих раціоналізаторів торкнулася всіх ділянок виробництва. І наслідки не примусили на себе чекати...

Віктор показує аркуш з іменами п'ятирічного з'їзду: 22 комсомольці значаться у списку, 26 раціоналізаторів. Десять з них вже впроваджено. Заощаджено понад три тисячі карбованців. 1,3 тис. чорного металу (до речі, загальном по заводу — 2,2 тис.).

Комсомольці одними з перших подали голос за боротьбу проти запізнення на роботу і прогулів.

«Тільки в праці з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами... Треба, щоб комуністична Спілка молоді виховувала всіх з молодих років у свідомій і дисциплінованій праці».

Виконати виробничі завдання на день раніше — не так вже й просто. Потрібні знання, уміння, наполегливість. А коли йдеться не про день?

Урядове завдання було надзвичайно відповідальним. Країна чекала продукцію з неперпиням. Це розуміли на заводі, в ланці електромонтажників Юрія Куклича. І молодь зробила майже неможливе: продукція пішла з підприємства на три дні раніше наміченого, і без того надзвичайно стисло, строку...

Так писалась одна сторінка виробничої біографії молоді електромеханічного. А їх не перерахувати.

...Комсомольська — молодіжна бригада Олександра Руденка зобов'язалась виконати п'ятиріччя до 12 липня. Виконала — до п'ятого... Електромонтажники, очолювані Людмилою Малою, а дні роботи XVII з'їзду ВЛКСМ призначили на закінчення матеріалів і електроснабженні. Щоденний виробіток становив 200 процентів... І в рахунок нагальної п'ятиріччя

В інженера заводу «Червона зірка» С. П. Авраменка перша настільна книжка — том В. І. Леніна. Як комуніст, як пропагандист в сім'ї комсомольської політосвіти і перше своє слово до молоді він починає із заповіту Ілліча: «Вчитись». Його дочка Лариса закінчила Кіровоградську СШ № 11, медичний факультет. Потім — інститут.

І ось в неї весілля. Зареєстрували шлюб, і прийшли сюди, до пам'ятника В. І. Леніну. З вітаннями, з своєю долею — до вождя.

На вітнику: комсомольці Лариса і Віталій КРАСНОВСЬКІ в парку культури імені В. І. Леніна.

Фото В. КОВАКА.

Георгій ШЕВЧЕНКО

МАГІСТРАЛЬ

Вся, хто юний, рушай зі мною В невідомі й далекі даль, Де романтика нині тайгою Прокладає свою магістраль. Вирухаймо, ходімо разом, Поки сила ключами б'є. Поки райлість твердим наказом Нам диктує життя своє! Не засніжимо, не захопимо В темлі затішки тихих днів, Над вокзалами, світлоковими Рознесемо бадьорий спів. Ми такими живем законами — Все — з рука, все під силу нам, Комсомольськими перегонами Починається наша БАМ!

Б. БАМ — Байкальсько-Амурська магістраль.

Кіровоградський район.

ШАНА ПІСНЕЮ

Образ Леніна надихав, надихав і буде надихати не одне покоління митців. Він — те джерело, з якого черпаються найкращі людські риси, в якому — найсвітліші ідеали.

В моєму доробку багато творів присвячено Іллічу, втіленню його задумів у життя. Пісні про Леніна, про шалене самотєння, партію, комсомол, боротьбу за мир — ось теми, які я намагався вирішити музичними засобами.

Назва лише кілька з них: «Пісня про Леніна», «Леніна сонце встало», «Нас окриляє Іллічеве слово», «Ми — люди праці», «Юності, поставай!», «Кляну», «Зоряна слава». Загальне ж — близько двохсот пісень. Більшість з них написана на слова місцевих літераторів — Г. Шербина, О. Шкабон, Н. Добріна, Г. Шевченка. У великих музичних закладах і прагматично відображають перемоги ходу ленінських ідей, творчу працю радянського народу.

Кілька музичних творів написано мною напередодні 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна. В них — юні радянської країни, величальна вождів революції.

Кім ШУТЕНКО,
член Спілки композиторів СРСР.

НОВИНА в селі (чи то гарна, чи невістка) розноситься зі швидкістю блискавки. Так і в той день. Тільки й розмов було, що про нещастя в сім'ї Затулівців.

— Ви чули, Зіновійовича, кажу, в лікарню забрали в тяжкому стані?

— Що там з Іваном Зіновійовичем, — перепитував сусід в сусіда.

А в тракторній бригаді № 2 колгоспу імені Суворова робота в усіх з рук валилася. Хлопці ні на хвилину не полишали без уваги сина Івана Зіновійовича — брата трактористів Івана та Андрія Затулівців. Дивлячись на їх змарнілі обличчя, пригнічений стан, кожному хотілося сказати братам щось втішне, заспокоїливе. Але, як і буває в таких випадках, потрібних слів не знаходилося.

РОДОМ З ЛЕНІНКИ

Анатолій Михайлович Кирпич ще й мотора мотоцикла не заслушивав, як його тісним кільцем оточили хлопці.

— Ну, що там? — враз почувся кілька голосів. — Невістки справи у нашого Зіновійовича, — стримуючи крик, мовив бригадир. — Багато крові втратив. А як її поповнити? Я вже здав свою, але цього мало... Бригадир ще хотів щось додати, та його перебив Павло Шпук, групкомсорг бригади.

— То я їду, Анатолію Михайловичу.

— І я теж, — втрутився Василь Салтап.

І я.

За мить бригадний стан спустів. Хто на велосипеді, хто на мотоциклі — помчали хлопці в районну лікарню.

Потім ще двічі вони здавали кров тяжко хворому І. З. Затулівцеві.

— Як же ви в мене, все-таки молодці, — думав бригадир. — Дарма, що молоді, а почуття колективізму і товаришності — понад усе.

Можна, можна з вами діло робити, хлопці. — Ймає у вас отого огидного почуття власності. Треба — значить треба — тягати у вас закон. Треба було в минулому році вчасно горох зібрати, — значить, не порачувалися з трудом, взяли коси і вручили викосили всю площу, бо покручені і повалені стебла не піддавалися ніяким механізмам. Треба було допомогти суперникам по змаганню — тракторній бригаді, де працює делегат XVII з'їзду ВЛКСМ Ніна Васильєва — без жодного слова не відмовили пішли і допомогли впрокаті з втраченим. Зараз теж поступили їм допомагаючи. Ось тільки-но Павло Шпук повернувся з лікарні. Працював на обприскуванні саду. А Микола Самусенко підживлював гібридну кукурудзу.

Чому ж не допомогти навіть і суперникам, коли в себе з цими роботами справилися? Тепер на черзі жнива. Чекають їх хлопці, не дочекаються. Ще з грудня, так, так. Саме з тих пір. Бо ж першими в районі до Дня Конституції відремонтували всю техніку. За це і за те, що мають найбільший виробіток на трактор, найбільший врожай, і вийшла бригада переможцем у районному змаганні на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна. Буде про що доповідати на урочистих комсомольських зборах колгоспу, присвячених цій даті. Та й хіба могло бути інакше. Адже вони ленінці і родом, і званням.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Ленінка Устіївського району.

ТУТ — тиша. І яскраві квіти. Обеліск височить. А поруч — чотири чоловічі постаті...

— Тату, хіба такий вже жорстокий був той бій за наше село, що загинуло аж сто сімдесят шість радянських воїнів? Стояли за Сталінград, Москву. А це ж невеличке степове село!..

— Нам дорогий був кожен клатик рідної землі. Бо це — Вітчизна... А нашому землякові Олександрові Галугану аж на Одері вручили Золоту Зірку Героя...

Сходяться до обеліска однолітки сина старого Неруша.

— Розкажіть про себе, Григорію Дмитровичу...

Капітан запасу торкається рукою орденовських планок.

— А що я? Дев'ятнадцятирічним комсомольцем пішов на фронт... Ми — катюшисти. Нашу гвардійську мінометну бригаду посилали аж до лінії оборони ворога. Йшли на прорив. І там горіло все — «катюші» наводили розпач на гітлерівців. Ржев, Псков, Волга, а потім бій з японськими мілітаристами. Після війни ми стояли на кордоні. Для нас, офіцерів-фронтовиків, це була найвища честь — берегти радянський кордон...

НЕВДОВЗІ! після цієї розмови старший син Григорія Дмитровича десятикласник Григорій Неруш готувався писати твір про людину, яку він хотів би наслідувати у житті. В чернетці з'явилися рядки: «Я заздрю батькові... Фронтовику, колишній прикордонник, ко-

муніст, має кілька технічних спеціальностей. Працював електриком. Тепер — керуючий відділком колгоспу імені Леніна...».

Комсомолец писав про комуніста. Син про батька. Епіграфом до свого твору вибрав ленінські слова: «Росія здатна давати не тільки одиночок-героїв. Ні, ми були праві, коли говорили, що Росія дасть таких героїв із маси, що Росія зможе висунути цих героїв сотнями, тисячами...».

Треба було готуватись до служби в армії. І тут знову порадиником був батько:

— Якщо до мужності додати знання — такий воїн непереможний, — міркував ветеран війни.

Григорій працював у колгоспі теж електриком. Він — перший на футбольному полі, в тирі. І баяніст хоч куди!..

Прийшов з військкомату і з радстю повідомив:

— Я також буду прикордонником...

Йшли листи з прикордонної застави: «Ваш син став класним спеціалістом... Відмінник бойової і політичної підготовки... Йому довірено підрозділ...».

Став Григорій прапорщиком, вчився далі. А тут і двом іншим його братам треба було йти до армії. Пощастило — Петро і Сашко

теж у прикордонні війська потрапили.

Про Петра невдовзі лист від командування військової частини: «Закінчив навчання, відмінний радіотелеграфіст, старший сержант, передає свій досвід молодим воїнам...».

Минув строк служби. Петро приїхав в Кірово і сказав батькові:

— Я знову повертаюсь в армію. Бо професія в мене військова...

І прапорщик Петро Неруш став командиром.

А це вже лист з військової частини, де служить наймолодший син — Олександр:

«Вас, колишнього воїна-фронтовика, запрошуємо на свято...»

Григорій Дмитрович їде до сина. Стоїть Сашко в шерензі відмінників навчання. Кремецький, ставний, міцний. Про них, майбутніх командирів-прикордонників, батько чує теплі слова їх наставників:

— Ці комсомольці свято виконують заповіді Ілліча: «Вчитись, вчитись, вчитись...». Наказ вождя берегти свою Вітчизну для них теж святий. І вони вірно служать Вітчизні. Як і їх батьки...

Григорій Дмитрович гордісно дивився на Сашку та його друзів.

— Щасливий я, що в нас такі сини...

М. ШЕВЧУК.

с. Кірово.

Долішнього району.

На знімках: комуніст Г. Д. НЕРУШ (фото 1942 року), його сини — комсомольці Григорій, Петро, Олександр НЕРУШ.

КОРЧАГІНЦЯМ СІМДЕСЯТИХ

«Роль і значення цього письменника в нашому житті таке велике, що про нього справді можна сказати: «Безсмертний Островський!». Цими словами Михайла Шолохова відкривається тритомник творів Миколи Островського, який дійшов до 70-річчя з дня народження видатного радянського письменника у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь».

Сюди ввійшли романи «Як гартувалась сталь», «Навроджені бурей», статті, промови, бесіди. У третьому томі вміщено 417 листів полум'яного борця, написаних в 1924—1936 роках до рідних, друзів, знайомих. День за днем, рік за роком відтворюють вони хроніку життя цієї мужньої, безмежно відданої комуністичним ідеалам людини. 46 листів публікуються вперше.

Тритомник творів улюбленого письменника радянської молоді з написом «За активну роботу по комуністичному вихованню молоді на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна» одержать в подарунок від комітетів комсомолу сотні юнаків і дівчат республіки — правофлангові соціалістичного змагання. (РАТАУ).

ЗАВАДІВКА ПРИЙМАЄ АВТОГОНЩИКІВ

Більше 150 найсильніших спартаківців країни взяли участь у змаганнях з автомобільного кросу за приз газети «Труд». Поединки тривали на Завадівській автодорозі.

На машинах ГАЗ-53 переконливо переміг москвич Кирило Житков. Його товариш по команді Віктор Кулагін першим фінішував у класі машин ГАЗ-69. Москвич Віктор Яценко не мав собі рівних під час заїзду машин ГАЗ-51. Стартують «ЗІЛ» і ще одне найкраще сходження москвичів — попередю Юрій Осалін.

А як кіровоградці? Віктор Михальський (ГАЗ-51) та Василь Матвієнко (ЗІЛ-130) внесли вагомий суму очок в копилку української команди, яка пропустила попередню себе лише автогонщиків Москви і Російської Федерації. Хоч наші земляки, які виступали за обласну раду ДСТ «Спартак», серед 42 команд були на 28 місці.

12 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Радіо-гімнастика. Кольорове телебачення. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Веселі канікули». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 10.30 — «Свадебний салі». Телевізійний художній фільм.

(НДР). 11.30 — «Наука — сільському господарству». (М). 15.40 — «На репетиції». Телевізійний документальний фільм. (Тбілісі). 15.55 — «Російська мова». (М). 16.40 — «Москва і Москвичі». Телебачення. (М). 17.10 — «Фільм — дітям». «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. V серія. (Польща). 19.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М). 19.30 — Концерт. (М). 19.45 — «Нам — 100 літ». (Кіровоград). 19.15 — Телефільм. (Кіровоград). 19.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.45 — Кольорове телебачення. «Життя Леонардо да Вінчі». Телевізійний багатосерійний художній фільм. V серія. (Італія). 21.00 — Програма

«Час». (М). 21.30 — Заклучний концерт III всеукраїнського фестивалю ансамблів народних танцю у Києві. (М). 22.45 — «По сторінках «Голубого вогника». (М). 23.35 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.00 — Новини. (К). 12.15 — «Ми чучемо тебе, Пабло Неруда». (К). 12.45 — «За півторарічний запас кормів». (Харків). 14.55 — Наша афіша. (К). 15.00 — «Екран молодих». (Львів). 15.45 — Передача, присвячена 800-річчю міста Полтави. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Гетингс день». (К). 23.00 — «На лавах республіки». (К). 23.03 — Вечірні новини. (К).

НАШ ПРИЗ — ДРУГИЙ

Кіровоградському стадіоні «Піонер» проведені фінальні змагання на першості республіканської ради ДСТ «Буревісник» з футболу. У поєдинках брали участь команди — переможці зональних ігор, футбольні інститути — Київського фізичної культури, Харківського авіаційного та Кіровоградського педагогічного. Чемпіонами стали

тві Москви, Ленінграда, Смоленська, Литви та Білорусії.

В. ШАБАЛІН,
м. Кіровоград.

Щасливий фініш авіаторів

майданчику. Вони закинули у кошик гостей 78 м'ячів, а в свої пропустили — 55. Зазнали гіркого поразок і інші учасники турніру — міст Кременчука, Слав'янська і Кривого Рогу. Вдалими був також і виступ наших футболістів. Вони завдали поразки криворізьким, слав'янцям, у ворота киянам (5:0, 5:0, 3:0). І з гравцями Кременчука звели матч унічию — 0:0. Сім очок із восьми, жодного пропущеного м'яча — такий загальний результат ігор.

Отже, всі три колективи кіровоградців вийшли переможцями зони і здобули право брати участь у фіналі XX Спартакіади.

В. ПОТАПОВ.

13 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «У лавіковому магазині». (М). 10.00 — Музична програма «За листами глядачів». (М). 10.30 — «Діти пис, батьки». (М). 11.00 — Урочні збори і концерт, присвячені 100-річчю ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». (Кіровоград). 14.30 — Художній фільм «Чини і злоди». (М). 15.20 — Кольорове телебачення. Виступає вокально-інструментальний ансамбль «Дружба». (Ленінград). 16.00 — «Художники». Телевізійний документальний фільм. До 100-річчя з дня народження С. Т. Коненкова. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Програма музичних фільмів. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Концерт. (М). 18.25 — «Літи Країни Рад». Телевізійний документальний фільм. (М). 19.00 — Першість СРСР з футболу. Чемпіонат СРСР з футболу.

«Зеніт» (Ленінград) — «Динамо» (М). (Ленінград). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Фестиваль радянської пісні у м. Зелена Гора. (НДР). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Художній фільм «Перша дівчина». (К). 11.30 — Тележурнал «Черемош». (Чернівці). 12.05 — Фільм-концерт «Я співав про Вітчизну мою». (К). 13.00 — «Життя — ударний фронт». Кінорепортаж. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 13.15 — «Подвигу — 30 років». (Сімферополь). 14.00 — Я. Білаковський. «Рім-ті-ті». Вистава ляльок. (Запоріжжя). 14.40 — «Орбіта дружби». (Львів). 15.10 — До 30-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників. «Пісня і солдатський шинель». (Ворошиловград). 16.30 — «Партійне життя». (Миколаїв). 17.00 — Кольорове телебачення. Камерний концерт. (К). 17.30 — «Екран передового досвіду». (К). 18.00 — Передача, присвячена 800-річчю міста Полтави. (Харків). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Нахтакор».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.